

Διανυκτερεύοντας στα καταφύγια

(ΚΜ) Όταν γινότανε ο βομβαρδισμός στο Τατόι, ηχούσαν οι σειρήνες, κι όλοι πηγαίναμε στα καταφύγια. Απέναντι από το σπίτι μου ήτανε το σπίτι του Καλόσακα, όπου είχανε φτιάξει ένα πολύ βαθύ καταφύγιο και εκεί πέρα πηγαίναμε όλη η γειτονιά. Εκεί! Και τα μικρά παιδιά, τώρα πηγαίναμε εκεί πέρα, και θέλαμε να ξανακοιμηθούμε και πηγαίναμε λοιπόν, όταν πηγαίναμε στα καταφύγια είχαμε σ' ένα μέρος τις κουβερτούλες μας και ο καθένας έπαιρνε την κουβερτούλα του και πηγαίναμε κάτω εκεί πέρα και τυλιγόμαστε με τις κουβέρτες και μας βάζανε σε κάτι ξύλινα δώματα, τα οποία είχανε φτιάξει εκεί γύρω-γύρω κι εκεί πέρα και κοιμόμαστε. Κι ακούγαμε στην αρχή τον βόμβο των αεροπλάνων και από τον βόμβο καταλαβαίναμε, α, τώρα περνάνε τα καταδιωκτικά, α, τώρα περνάνε τα βομβαρδιστικά. Απ' το βόμβο τα καταλαβαίναμε αυτό και το συζητάγαμε μεταξύ μας. Αξέχαστες στιγμές!